

Senyor

Luís Millet

751

Salon de la Música Catalana

Present

Barcelona 27-12-36

Sr Lluís Millet

Patriòticament venerat Mestre:

Li havèn començat la lectura d'aquesta lletra pel seu final per si reconeixien qui us l'adresava, havreu reparat amb estranyesa que no es tractava pas - malauradament pel qui l'escriu - de cap amic vostre.

No Mestre - i perdoneu-me abans que tot el meu atreviment en escriure-us i tractar-vos de manera semblant - no es tracta sino d'un humil i anònim admirador vostre que - tal vegada degut als pocs anys que compta - no ha sigut capaç de guardar-se per a ell l'entusiasme i l'alegria que ha tingut en re-veure-us avui, diumenge, en aquell - ben vostre - Palau, que el vostre enès patriotisme bastí anys enrera, i al qual havèn ja immortalitat junta-ment amb vostre nom.

Li, això és, he sentit una alegria barrejada amb l'enyoransa que sento - oh! com la devèn sentir vos! - d'aquell temps en que l'autor d'aquestes

ratlles, us contemplava embadocat, a
vos dalt la tarima fulsant l'aire amb
vostres mans arrencant-ne melodies
que tenien la virtut miraculosa de
copsar lo invisible, com és una ànima
i vos li donàveu; vos el feïeu aquell
miracle!, vos mestre, li donàveu forma
- i ben bella! - a l'ànima del nostre
Poble.

Bon Mestre, us demano que
no perdèn la paciència, davant els
meus entusiasmes que se m'han escapat
- no sé si del cap i bé del cor - i
esbojerradament s'han escampat sobre
aquest paper - tant en els desigs
de veure's lliures de la meua esquinfi-
desa - i veig el perquè de la
meua goardia.

L'objecte de la present
missiva, que no sé si haurà tingut
l'honor innerecüt, d'ésser llegida
per vos, és, Mestre Millet, expres-
sar-vos el meu desig de que entre
els molts filanys que haurien sentit

al vostre entorn tots ells - sens dubte, -
de persones distingides - junts compten amb
la vostra amistat - hi figuri com el
més humil de tots, però no per això
menys sincer, el plany d'un obrer
d'un fill del poble, d'aquell poble,
menestral i fonsament català, que
donava aquell caient tan simpàtic
i bullicios - perdonen la immodèstia -
del popularment nomenat « galliner »
dés d'on avui us contemplava bea-
tíficament somrient - així m'ho ha
fet notar un company, - com feien
costat al vostre fidel seguidor i col-
laborador, el nostre Pujol, i de cop-i-
volta se m'ha suggerit la idea atre-
vida de fer-vos constar d'una manera
ò altre la ferma adhesió d'un fill -
d'un fidel representant de la classe
humil que Vos tant havèu estimat sempre
i expressar-vos - atribuint-me'n jo
la representació la ferma adhesió, i
el fervent desig que sent aquell Poble
- que Vos havèu plasmat amb vostres cants -

de tornar-vos a escoltar, fruir, i
celebrar la direcció del nostre - perquè
és una mica de tot - volgut, enyorat
i immortal "Orfeo" Català.

Veritat que sabien perdonar-me?
Abusant dels vostres bons sentiments i
de la vostra sensibilitat us ho puc,
no em sentiu rencor, no em disgustaria
que en tot cas el transformessin en
compassió - car reconec que altre
sentiment no poden despertar les
anteriors paraules d'enamorat; si,
d'un enamorat que pressent el
temos que puguin causar enmig o
despreci.

Amb tota la simpatia i
agraïment per la rebuda que
dispenen a les presents ratlles,
voldria foguer-vos ésser útil

el s. c. c.
Josep Nadal i Canals

Si la vostra bondat ha permès
que no us enutjés la imfer-
tinencia, d'en

JOSEP NADAL I CANALS, us
regraciaria, dipositessin el
vostre autògraf, a la porteria
del «Falau», on la passaré

a recollir amb tot el respecte
i agrairment que us avança
des d'aquesta tarja,

el vostre devot
Josep Nadal